

šerý od roku 1900, tedy právě 35 let. Přítomný bratr zesnulého vrch. řed. poslanecké sněmovny J a n š e r ý poděkoval s pohnutím za tento projev uznání. Pohřbu řed. Šerého, který se konal dne 17. prosince 1935, se zúčastnili za ředitelství Jednoty starosta prof. Dr. H e r m a n n - O t a v s k ý, jeho náměstek prof. Dr. J o a c h i m a II. jednatel Dr. K u b e š. Nad hrobem promluvil náměstek prof. Dr. J o a c h i m, vzpomenuv ušlechtilé a obětavé povahy zesnulého a jeho vynikající pracovitosti. Na hrob byl položen jménem Jednoty věnec.

Knihovna Právnické jednoty. Ředitelství Jednoty jmenovalo výpomocným knihovníkem studujícího práv Vladimíra F l e g l a, který bude až do dalšího opatření obstarávat agenda, vyřizovanou dosud zesnulým tajemníkem řed. Šerým. Knihovna Jednoty bude pro pp. členy otevřena každé pondělí a čtvrtek od 16 do 19 hod.

D E N Í K

Jmenování členů právní rady. Předseda vlády jmenoval členy právní rady Dr. Emila H á c h u, prvního presidenta nejvyššího správního soudu v Praze, Dr. Vladimíra F a j n o r a, prvního presidenta nejvyššího soudu v Brně, Dr. Jiřího H o e t z e l a, řádného profesora správní vědy a správního práva na právnické fakultě Karlovy university v Praze, Dr. Františka W e y r a, řádného profesora ústavního práva na právnické fakultě Masarykovy university v Brně, Dr. Karla L a š t o v k u, řádného profesora správní vědy a správního práva na právnické fakultě Komenského university v Bratislavě, Dr. Egona W e i s s e, řádného profesora antických dějin práv na právnické fakultě německé university v Praze, Dr. Antonína S c h a u e r a, advokáta v Praze a Dr. Josefa K á l l a y e, veřejného notáře v Bratislavě. Právní radě předsedá předseda vlády nebo v jeho zastoupení ministr spravedlnosti. Úkolem jejím má být zvláště podávat vládě dobrá zdání o činnosti zákonodárné a upozorňovati ji na závady při uplatňování platných zákonů a nařízení ve veřejné správě.

Ze sněmoven: Dne 18. prosince 1935 sešly se obě sněmovny ke společné schůzi Národního shromáždění ve Vladislavském sále hradu Pražského a zvolili ministra zahraničí dr. Edvarda B e n e š e prezidentem republiky Čsl. Odstupujícímu presidentu projevíly sněmovny novou poctu schválením osnovy zákona o státní poctě presidentu republiky T. G. Masarykovi (tisk sněm. 250, tisk sen. 82).

Vládní osnovu zákona finančního a státního rozpočtu na r. 1936 (tisk sn. 125 a 150) schválila sněmovna poslanecká dne 12. prosince a senát (tisk 65 a 75 dne 21. prosince 1935).

Mimo to projednaly sněmovny některé osnovy zákonů týkajících se úhrady rozpočtového schodku, a to poslanecká sněmovna

dne 19. XII. 1935 osnovu zákona o dani z kyseliny octové (t. 236), z přípravků ke kypření těsta (t. 244), o přechodné přírážce k dani důchodové a z tantiem (t. 237), kterou schválil též senát dne 21. XII. 1935 (tisk 79), a osnovu zákona o soudních poplatcích (tisk 239), kterou senát schválil v téže schůzi (tisk sen. 80) (tato osnova prodlužuje účinnost zákona č. 120/1931 s některými jeho změnami, jakož i se změnami zákonů č. 38/1922 a zák. čl. XLIII:1914 (§ 55). Dne 20. prosince 1935 schválila posl. sněmovna osnovu zákona o dani z obratu a přepychu (tisk 154) a o přírážce k ní (tisk 155), senát je přijal dne 21. prosince (tisk sen. 86 a 87). Obsáhlou vládní osnovu (tisk 266) zákona, kterým se mění a doplňuje zákon o přímých daních projednává rozpočtový výbor poslanecké sněmovny. — Osnovu zákona o dani postihující dividendy a úroky z některých cenných papírů pevně zúročitelných (tisk 262) schválila poslanecká sněmovna dne 23. ledna, senát dne 29. ledna 1936 (tisk sen. 94 a 99).

Osnovu zákona o stabilizačních bilancích, přijatou ve sněmovně poslanecké dne 23. ledna t. r. (tisk sněm. 264), senát dosud projednává (tisk sen. 95). — Dne 23. ledna schválila též poslanecká sněmovna usnesení senátu (tisk sněm. 265, sen. 60 a 71) o dalším poskytování poplatkových úlev při splynutí (fusi) nebo přeměně právního útvaru některých podniků.

Z hospodářských předloh schválena osnova zákona o prodloužení účinnosti zákona č. 43/1930 o úpravě užívání některých pastvin v zemi Slovenské a Podkarpatoruské. Původní usnesení senátu (tisk sen. 69) poslanecká sněmovna ve schůzi dne 23. ledna 1936 změnila (tisk 267).

Dne 20. prosince 1935 schválila poslanecká sněmovna usnesení senátu (tisk sněm. 149 a 247) o zřízení a vydržování veřejných měšťanských škol, o docházce do nich a jejich správě.

Senát přijal dne 29. ledna t. r. osnovu zákona o trestnosti pytláctví v zemi Slovenské a Podkarpatoruské k návrhu senátorů dr. Miloty, dr. Kloudy, Pichla a Hubky (tisk sen. 25 a 73), dne 4. února pak usnesení posl. sněmovny o požadování dopravních prostředků pro účely vojenské (tisk sen. 62 a 97), a usnesení sněmovny o civilních hlídačích vojenské správy (tisk sen. 70 a 100).

Vláda předložila dne 6. XII. 1935 senátu návrh zákona (tisk 64), kterým se mění a doplňuje zákon č. 218/1926 o právu původském (autorském) hlavně se zřetelem na usnesení římské konference z r. 1928. Novela týká se hlavně ochrany autora při rozšiřování díla rozhlasem a výkonu práv autor. odbornými sdruženími.

Dne 19. prosince m. r. podala vláda senátu návrh zákona o kočovných živnostech (tisk 91), upravující tyto živnosti obdobně jako podomní obchod.

Z iniciativních návrhů jest uvést: návrh posl. Richtra, dr. Patejdla (tisk 198) na doplnění § 55 trest. zák. a § 92 zák. čl. V:1878, a na změnu § 174 tr. zák. a § 336 zák. čl. V:1878, týkající se zostření trestů při krádežích; návrh poslance Mikuláše a dr. (tisk

137) na jednotnou, trvalou zákonnou úpravu zemědělských pachtů; návrh posl. Smetánky (tisk 136) na ztrestání trestů na vojenskou a průmyslovou špionáž; návrh posl. Kuta (tisk 235) na vydání ústavního zákona o volbě a úřadu presidenta republiky a jeho náměstka, zavádějící volbu plebiscitem; návrh poslance dr. Luschky, K. Franka, dr. Szüllö a dr. Wolfa, aby u provedení § 134 úst. listiny násilné odnárodňování bylo prohlášeno trestným.

Poslanec Fencik podal dne 18. ledna 1936 interpelaci vládě o úředním jazyku na Podkarpatské Rusi (tisk 147/I) a o autonomii Podkarpatské Rusi (tisk 147/II).

Vláda odpověděla v senátě dne 12. XII. 1935 na interpelaci senátora Kvasničky (tisk 46/3) stran urychlení unifikace čsl. právního řádu (tisk 90). [Dle stavu dne 5. února 1936.]

K reformě zákona o nejvyšším správním soudě. O této reformě se již dlouho uvažuje. Na konec zvítězil názor, že se provede prozatím malá reforma. Osnovu vypracovalo ministerstvo vnitra za přímé účasti prvního presidenta nejv. správního soudu dr. Emila Háchy. Psal jsem o tom stručně ve Venkově 8. prosince 1935. Poukázal jsem na tuto spolupráci Háchovu jako záruku vážného a odborného řešení.

Můj článek nenašel pochopení v Soudcovských listech (1936, str. 21), kde se chopil péra anonymus Št. (nemůže to býti docent právnické fakulty šťastný). O jeho projevu se rozepsal v 1. čísle 1936 Veřejné správy V. J o a c h i m. Považuje článek anonyma Št. »za typickou ukázkou, jak se o věcech tak zásadní důležitosti, jako je třeba jen částečná reforma nejvyššího správního soudu, v odborném tisku jednati nemá a nesmí«.

»Článek vychází s jednostranného a tím podjatého stanoviska domnělého zájmu soudcovského; prohlašuje úplně nesprávně a nedoloženě, že ministerstvo vnitra, které osnovu pracovalo, mělo hlavní starost o to, aby ze zákona bylo odstraněno ustanovení, že v každém senátě alespoň polovina radů musí míti kvalifikaci k výkonu úřadu soudcovského. S tímto tvrzením je spojen p a u š á l n í útok nejen na členy jmenovaného tribunálu převzaté ze služeb správních, ale na správní úřednictvo jako celek: prý úředníci správní nejsou schopni vůbec ani při nejlepší snaze objektivně posuzovati nezákonnost, jsouce zvyklí řídit se jen tím, jaký vítr vane shora. »Výjimky z tohoto pravidla — praví se v Soudcovských listech — jsou tak řídké, že když se za léta vyskytne případ, že se bývalý správní úředník dovede vpravit u nejvyššího správního soudu do nazírání čistě soudcovského, hovoří se o tom všeobecně jako o nějakém divu.« Táž myšlenka, pokračuje Joachim, se pak opakuje ještě jednou a ještě drastičtěji, že správní úředník, nabyv jmenováním k nejvyššímu správnímu soudu soudcovské nezávislosti, nedovede ji použiti, jako dostane-li nádherné plnicí péro někdo, kdo neumí psáti! Čili stručně řečeno: členové správního soudu, vyšší